

Slovensko by nemalo byť ticho! 80 % ľudí u nás odmieta adopcie detí homosexuálmi – Rozhovor s Patrikom Daniškom

2. júna 2021 ✚ Spoločnosť ✚ LGBT, Rozhovory

Stále nové a nové útoky proti inštitúcii tradičnej rodiny musia utvrdzovať slovenských kresťanov v obavách z toho, že Európska únia nakoniec pomocou rovnakých metód ako v minulosti postupne presadí aj na Slovensku nielen uzákonenie partnerstiev, či dokonca manželstiev párov rovnakého pohlavia, ale dokonca aj adopcie detí týmito pármí. Najnovšie kroky EÚ a jej predsedníčky von der Leyenovej svedčia o neutíchajúcom „apetíte“ propagátorov LGBT ideológie. Redakcia portálu Christianitas položila niekoľko otázok jednému z popredných obhajcov tradičnej rodiny na Slovensku – Patrikovi Daniškovi, predsedovi Inštitútu pre ľudské práva a rodinnú politiku a členovi občianskeho združenia Fórum života. (Redakcia)

Na fotografii predseda Inštitútu pre ľudské práva a národnú politiku Patrik Daniška.

FOTO TASR – Pavel Neubauer

Najnovšie vyjadrenia Ursuly von der Leyenovej, predsedkyne EK, v ktorých uviedla, že je jej cieľom donútiť členské krajiny EÚ, aby vzájomne a spoločne uznávali „rodinné vzťahy“ a teda logicky aj osvojenie dieťaťa homosexuálnymi pármí v jednotlivých štátoch, predstavuje pravdepodobne ďalší krok v nanucovaní ľavicovo-liberálnych kultúrnych vzorcov. Dá sa podľa Vás tomuto tlaku odolať?

Ursula von der Leyenová doslova povedala, že ak je niekto rodičom v jednej krajine, je rodičom v každej krajine. To je ale problém, pretože otázka určovania rodičovstva, ako aj celé hmotné rodinné právo, je vo výlučnej kompetencii členských krajín, EÚ nám do toho nemá čo hovoriť.

S uznávaním rodičovstva v praxi ani nebol žiadny problém, kým sa štáty držali odvekej zásady, že rodinné právo má byť v súlade s biologickou realitou, a teda že dieťa má jedného otca a jednu matku. Tak to aj vždy bolo, lenže niektoré krajiny z ideologických dôvodov upustili od týchto základných princípov rodinného práva a za rodičov už považujú aj osoby rovnakého pohlavia.

V budúcnosti to môžu byť aj traja, alebo viac rodičov. Ak by bolo takéto nariadenie prijaté, platilo by priamo v celej EÚ, teda aj na Slovensku a Únia by nás tak vlastne prinútila uznávať za rodičov niekoho, kto ním reálne nie je, a nemal by ním byť ani podľa práva. Toto nie je prvý pokus Európskej únie vnútiť ideológiu zo západných krajín celej Únii. Táto iniciatíva Európskej komisie sa dá zastaviť, ale štáty sa musia proti nej ozvať. Ani Slovensko by nemalo byť ticho, veď u nás veľká väčšina ľudí odmieta adopcie osobami rovnakého pohlavia, podľa prieskumu viac ako 80 percent. To by malo zaväzovať aj našich predstaviteľov, aby sa zasadili za záujmy Slovenska a nenechávali to stále len na Maďarov a Poliakov. Veľké riziko však vyplýva aj z rozhodovacej činnosti Súdneho dvora Európskej únie, ktorý má na stole dve žaloby o uznanie rodičovstva osobám rovnakého pohlavia.

Mohli by ste našim čitateľom priblížiť situáciu ohľadom presadzovania adopcií detí homosexuálnymi pármami v EÚ a na Slovensku?

Niektoré krajiny považujú za manželstvo aj zväzky rovnakého pohlavia a zaviedli aj adopcie homosexuálnymi pármami. U nás, ani v množstve iných krajín EÚ, takéto niečo neprichádza do úvahy. Keď teda príde nejaký homosexuálny pár, ktorý si adoptoval dieťa na západe, do krajiny, ktorá dve osoby rovnakého pohlavia za rodičov neuznáva, táto krajina ich napríklad odmietne zapísať do rodného listu dieťaťa. Presne o tomto je spor v Bulharsku. Bulharka, ktorá bola "zosobášená" s Britkou v Španielsku, požiadala o vydanie rodného listu pre dieťa v Bulharsku. Úrady jej ale povedali, že v rodnom liste sa uvádza otec a mama, nech teda povie, kto je biologickou matkou, a tú zapíšu. Bulharka im odmietla takúto informáciu poskytnúť a namiesto toho podala žalobu na súd. Túto otázku teraz rieši Súdny dvor EÚ. Slovensko k tomuto sporu poslalo vyjadrenie na podporu Bulharska, ale ako súd rozhodne je otázne. V minulosti, v prípade Coman, už ukázal svoju ideologickú povahu, keď Rumunov donútil uznať homosexuálny vzťah založený v inej krajine za manželstvo. Čiže, toto je jedna cesta, ktorou LGBT aktivisti postupujú – snažia sa uspieť cez súdy a obísť tak národné parlamenty.

Druhou cestou sú politické procesy v Únii. Politické dokumenty Únie o LGBT tematike začali pretláčať, aby takéto rodičovstvo bolo uznávané v celej Únii. Druhá cesta je teda prijatím európskej legislatívy, tam je však potrebný súhlas krajín. Takéto veci spravidla blokujú najmä Maďari a Poliaci, občas aj nejaké iné krajiny. Slovenskí zástupcovia by mali tieto postoje tiež presadzovať, je to ich povinnosť zastupovať záujmy Slovenska v Únii.

Prvotné nadšenie niektorých voličov tejto „konzervatívnej“ vlády z toho, že sa blíži nejaká konzervatívna obroda, je už pravdepodobne dávno preč. Je podľa Vás táto vláda schopná odolať nátlaku aspoň v takýchto elementárnych veciach, ako sú adopcie detí homosexuálmi, alebo sa máme pripraviť na podobný debakel, ako v prípade obmedzenia umelých potratov?

Táto vláda je zmiešaná z liberálov aj konzervatívcov. Problém je, že dôležité rezorty, najmä Ministerstvo zahraničných vecí a Ministerstvo spravodlivosti vedú liberáli, ktorí sa do ochrany rodiny v EÚ až tak nehrnú.

Čiže ich treba do toho tlačíť, ako tomu bolo aj v prípade stanoviska k bulharskému prípadu. Tam bolo aktívne Krajské Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny, ktoré požiadalo rezort spravodlivosti, aby takéto vyjadrenie zaslal. Svoje miesto má aj parlament, ako to vidíme teraz pri pro-potratovej správe europoslancu Matiča. Práve konzervatívni poslanci v našom parlamente okolo Anny Záborskej sa snažia o prijatie uznesenia, ktorým vyjadria nesúhlas s tým, aby sa europarlament vyjadroval k otázkam, ktoré spadajú do výlučnej kompetencie štátov. O potratoch a výhrade svedomia má rozhodovať náš parlament, nie ten európsky.

Čo sa týka potratov, myslím si, že sa treba usilovať o čo najlepšiu ochranu nenarodených detí, takú ako máme my, už narodení. Predsa všetci ľudia sú si rovní, to deklarujú dokonca aj liberáli, akurát v prípade nenarodených detí to už akosi neplatí. Tento cieľ by mali mať konzervatívni politici stále na pamäti a nemali by ho nijako spochybňovať. Ale na druhej strane, myslím si, že sa treba usilovať aj o prijatie čiastkových zmien. Záborskej to na prvýkrát nevyšlo, ale len o jeden hlas. Po polroku ten návrh príde do parlamentu zas a môže uspieť, čo by bol rozhodne krok vpred. Myslím si, že je dobré predkladať návrhy na menšie zmeny, ktoré majú šancu prejsť, aj na zásadnejšie zmeny, ktoré môžu komunikovať podstatu problému.

Svet už má za sebou niekoľkoročnú skúsenosť s takýmito adopciami, deti takto adoptované už dorastli. Máte relevantné informácie o tom, ako vo všeobecnosti ovplyvnila táto adopcia psychiku týchto detí?

Neviem, či je už nejaká štúdia o adopciách rovnakopohlavnými pármami. Ale sú kvalitné štúdie, ktoré porovnávajú výsledky rôznych typov domácností, vrátane tých homosexuálnych, pričom tam ale nemuselo dôjsť k adopcii druhým partnerom. Z týchto výskumov je jasné, že najlepšie výsledky má rodina biologických rodičov, ktorí sú zosobášení. Všetky ostatné formy usporiadania nedosahujú také dobré výsledky. Významná je štúdia amerického sociológa Marka Regnerusa z roku 2012, ktorý zistil, že deti vyrastajúce so zosobášenými rodičmi majú v porovnaní s deťmi vyrastajúcimi s lesbičkami oveľa lepšiu ekonomickú stabilitu, vyššiu zamestnanosť, žijú usporiadanejším životom, a majú menej sexuálne prenosných chorôb. Výrazné rozdiely sa zistili v tom, že deti žijúce s lesbami boli oveľa častejšie sexuálne obťažované dospelým, alebo boli nútené do sexu proti svojej vôli. Takých komplexných štúdií na náhodnej a dostatočne veľkej vzorke však nie je až tak veľa, lebo je politicky nekorektné publikovať štúdie, ktoré zle vyznejú pre LGBT komunitu a ich autori sú potom vytláčaní na okraj. Ale vedci, ktorí robili podobné veľké a náhodné štúdie, zistili to isté čo Regnerus. Napríklad Douglas Allen zistil, že takýmto deťom sa horšie darí v škole. Paul Sullins zase zistil, že takéto deti majú rôzne psychické problémy, trpia viac na depresiu a je u nich zvýšený výskyt ADHD. Je jasné, že pre dieťa je najlepšie, keď vyrastá so svojimi rodičmi, s otcom a mamou. Aj pre adoptované deti je najlepšie, ak môžu byť adoptované do kompletnej rodiny s otcom a mamou. Adopcia homosexuálnym párom automaticky oberá dieťa buď o mamu, alebo o otca, čo je v rozpore so záujmom adoptovaného dieťaťa.

OTEC + MAMA vs. DVE LESBY

Štúdia Marka Regnerusa zistila, že deti, ktoré aspoň časť detstva (0-18 rokov) vyrastali s lesbickou matkou a jej partnerkou, majú vo viacerých ukazovateľoch horšie výsledky ako deti, ktoré celé detstvo vyrastali so zosobášenými otcom a mamou.

Vybraný ukazovateľ	Vyrastali s otcom a mamou	Vyrastali s lesbami
V súčasnosti kohabitujú	9%	27%
V dospelosti rodina dostávala sociálne dávky	17%	70%
V súčasnosti poberajú verejnú podporu	10%	49%
V súčasnosti zamestnaní na plný úväzok	49%	17%
V súčasnosti nezamestnaní	8%	40%
Identifikujú sa ako úplný heterosexuál	90%	68%
Mali aféru počas manželstva/kohabitácie	13%	38%
Mali sexuálne prenosnú chorobu	8%	26%
Boli sexuálne obťažovaní dospelým	2%	26%
Boli nútení k sexu proti svojej vôli	8%	27%

Tabuľka uvádza len štatisticky významné rozdiely

Zdroj: Regnerus, M. Parental same-sex relationships, family instability, and subsequent life outcomes for adult children: Answering critics of the new family structures study with additional analyses. Social Sci. Res. (2012). <http://dx.doi.org/10.1016/j.ssresearch.2012.08.015>

Ste predsedom Inštitútu pre ľudské práva a rodinnú politiku, ktorý dlhodobo bojuje proti sexuálnej revolúcii. Môžete čitateľom priblížiť nejaké Vaše aktivity týkajúce sa boja proti adopciám detí homosexuálnymi pármami? Čo pripravujete do budúcnosti?

Tento konkrétny návrh komisie bude schvaľovaný až na budúci rok. Teraz sme podporili petíciu adresovanú Ursule von der Leyenovej, ktorú spustila poľská pro-rodinná organizácia Ordo Iuris. Dá sa podpísať na stránke <https://stopnarzucaniuhomoadopcji.pl/sk/>. Proti návrhu sme tiež vyjadrili nesúhlas v pripomienkovom konaní občanov. Do augusta beží ďalšia fáza pripomienkovania formou dotazníka, kde sa opäť radi zapojíme. Ale potom v neskoršej fáze bude potrebné, aby sa začali ozývať aj naši politici a predstavitelia, preto ich k tomu budeme vyzývať.

Plánujete spoluprácu s nejakými inými organizáciami na Slovensku, ktoré sa angažujú v boji proti týmto adopciám?

Tá spolupráca beží, aj túto petíciu podporili zo Slovenska štyri organizácie. Predpokladám, že rovnaká a možno ešte aktívnejšia spolupráca bude aj pri oslovovaní slovenských predstaviteľov.

Aká budúcnosť podľa Vás čaká Európu a svet, pokiaľ by sexuálna revolúcia definitívne zvíťazila?

Spoločnosť založená na odmietaní detí a rodiny nedokáže prežiť. Pred pár dňami Svätý Otec František povedal, že bez pôrodnosti niet budúcnosti. Preto si myslím, že spoločnosť presiaknutú krízou ovládne časom iná kultúra, buď zvonka, alebo obrodou zvnútra. Veľká zodpovednosť bude prirodzene na pleciach veriacich ľudí, ktorí sú schopnejší odolávať ideológiám v porovnaní s inými skupinami.

Ďakujeme za rozhovor! Pýtal sa Branislav Michalka.

Výzvu premiérovi Eduardovi Hegerovi môžete podpísať tu: <https://www.reaguj.sk/europska-unia-chce-nanutit-clenskym-statom-homoadopcie-povedzme-nie-,99,k.html>

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/slovensko-by-nemalo-byt-ticho-80-ludi-u-nas-odmieta-adopcie-deti-homosexualmi-rozhovor-s-patrikom-daniskom/>